

”לְכָה דוֹדִי” / רבי שלמה הלוי אלקבץ

הפיוט ”לְכָה דוֹדִי” התקבל בכל קהילות ישראל כפיוט מרכזי בקבלת השבת, במעבר מימי החול אל השבת הקדושה. את הפיוט חיבר רבי שלמה הלוי אלקבץ ממקובלי צפת, אשר חתם את שמו בראשי הבתים. מנהג מקובלי צפת היה לצאת אל השדות ולקבל את פני השבת בשירה. בגמרא מסופר על רבי חנינא שהיה מתעטף במעילו ואומר: “בואו ונצא לקראת שַׁבַּת הַמְלָכָה”,

ורבי ינאי היה לובש בגדי שבת ואומר: “ בּוֹאֵי כְלָה, בּוֹאֵי כְלָה” בפיוט יש סודות גדולים, הוא מעוטר בלשון ציורית ושיבוצים רבים מהמקורות, אולם גם ללא הבנה בנסתרות הקבלה ניתן להבינו ברובד הפשט.

שאלות:

1. כמה מנגינות אתם מכירים לפיוט זה? _____ שירו יחד בכיתה.
2. מהו הפזמון של הפיוט?

3. סמנו בפיוט את שם המחבר הרמזו בראשי התיבות (אקרוסטיכון).
4. כתבו כינויים בהם מכנה הפייטן את השבת.

5. בפיוט מס' ציטוטים מהתנ"ך, נסו לזהות מקור אחד לפחות והדגישו אותו בצבע.

6. במדרש מסופר שבשעה שברא הקב"ה את עולמו, באה השבת לפניו ושענה: 'ריבונו של עולם לכולם (ימי השבוע) יש בן זוג ולי אינך?' ענה לה הקב"ה: 'כנסת ישראל היא בן זוגך...'

מיהו הדוד ומיהי הכלה לפי המדרש?

הדוד - _____ , הכלה - _____

7. באמירת הפיוט נוהגים לעמוד בבית האחרון "בואי בשלום" עם הפנים לכיוון מערב. נסו לחשוב מדוע דווקא לכיוון מערב?

_____

_____

_____

8. אם הייתם בתפילה בבית הכנסת בליל שבת - ספרו על החוויה שלכם.

_____

_____

לְכָה דוֹדִי לְקִרְאת כְּלָה פְּנֵי שַׁבַּת נְקֻבָּלָה

שְׁמוֹר וְנִזְכֹּר בְּדַבּוּר אֶחָד
הַשְׁמִיעֵנוּ אֵל הַמִּיחָד
הִי אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד
לְשֵׁם וּלְתַפְאֳרַת וּלְתַהֲלָה
לְקִרְאת שַׁבַּת לְכוּ וְנִלְכָה
כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה
מֵרֹאשׁ מִקֶּדֶם נְסוּכָה
סוּף מַעֲשֵׂה בְּמַחְשָׁבָה תַּחֲלָה
מִקֶּדֶשׁ מְלֶךְ עִיר מְלוּכָה
קוֹמִי צֵאִי מִתּוֹךְ הַחֲפָכָה
רַב לָךְ שַׁבַּת בְּעַמִּיק הַבָּקָא
וְהוּא יִחְמוֹל עֲלֶיךָ חֲמֵלָה
הַתְּנַצְרִי מַעֲפָר קוֹמִי
לְבָשִׁי בְּגָדֵי תַפְאֳרַתְךָ עִמִּי
עַל יָד בְּנֵי בֵּית הַלְחָמִי
קָרְבָה אֵל נַפְשִׁי וְאַלְהָה
הַתְּעוֹרְרִי הַתְּעוֹרְרִי
כִּי בָא אֲוֶרְךָ קוֹמִי אֲוֶרִי
עוֹרֵי עוֹרֵי שִׁיר דְּבָרִי
קְבוֹד הִי עֲלֶיךָ נִגְלָה
לֹא תִבְשִׂי וְלֹא תִקְלָמִי
מַה תִּשְׁתַּחֲוֶה־י וּמַה תִּהְיֶה
כִּד נְחֲסוּ עֲנִי עִמִּי
וְנִבְנְתָה עִיר עַל תִּלְהָה
וְהִיוּ לְמַשְׁפַּחַת שְׂאִסְיָךְ
וְרַחֲמוּ כָל מִבְלַעֲיָךְ
יְשִׁישׁ עֲלֶיךָ אֱלֹהֶיךָ
כְּמִשׁוֹשׁ חֲתָן עַל כְּלָה
מִיָּן וּשְׂמֵאל תִּפְרָצִי
וְאֵת הִי תִפְרָצִי
עַל יָד אִישׁ בֶּן פְּרָצִי
וְנִשְׁמַחַה וְנִגְלָה
בּוֹאֵי בְשָׁלוֹם עֲטָרַת בְּעֵלָה
גַּם בְּשִׂמְחָה (בְּרִנָּה) וּבְצִדְקָה
תּוֹךְ אֲמוּנֵי עִם סְגֻלָּה
בּוֹאֵי כְלָה בּוֹאֵי כְלָה
(תּוֹךְ אֲמוּנֵי עִם סְגֻלָּה
בּוֹאֵי כְלָה שַׁבַּת מִלְּכָתָא)

